

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 316/2021
23.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца „БОРОВО“ ДД Вуковар, ул. Анте Старчевића бб, Република Хрватска, кога заступа пуномоћник Милорад Главан, адвокат у ..., против туженог ДП „БОРЕЛИ“ Сомбор - у стечају, Ул. стапарски пут бб, чији је пуномоћник Горица Марков, адвокат у ..., ради утврђивања права својине и предаје у posed, вредност предмета спора 100.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 5460/19 од 03.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 5460/19 од 03.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 5460/19 од 03.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда 12Пж 5460/19 од 03.02.2021. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Привредног суда у Сомбору П 208/2018 од 13.12.2018. године у ставу првом изреке којим је констатовано да се делимично усваја тужбени захтев и наложено је туженом да пословни простор који се налази у ... на катастарској парцели број .., уписан у В-2 у Листу непокретности број .. КО ..., ближе описан, испразни од лица и ствари и исти уступи у својину и државину тужиоцу, и у трећем ставу изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 64.275,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана.

Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиоца за предају непокретности у ... која је ближе описана у изреци првостепене пресуде.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. О примени Закона о потврђивању споразума о питањима сукцесије из 2002. године на који се ревидент позива у ревизији, Врховни касациони суд је дао тумачење у већем броју одлука поводом захтева правних лица са територија бивших држава чланица СФРЈ за утврђење права својине на непокретностима који се налазе на територији Републике Србије, па и у вези непосредне примене Споразума о питањима сукцесије. Међутим, нижестепене одлуке нису засноване на наведеном Споразуму, нити је од значаја страно право о својинској трансформацији, или Закон о претварању друштвене својине у друге облике својине, како то ревидент сматра, већ је одлука донета применом Закона о основама својинскоправних односа, о праву титулара права својине на непокретности, овде тужиоца, уписаног у јавне књиге о непокретностима и правима на непокретностима на основу правноснажне судске пресуде домаћег суда, да од држаоца захтева повраћај индивидуално одређене ствари (члан 37). За разлику од судских одлука на које се позива тужени у ревизији, а у којим ситуацијама право својине тужиоца није било уписано у јавне евиденције о правима на непокретностима, у конкретном случају тужилац своје право власништва доказивао је уписом права својине у катастру непокретности, на основу ког доказа су нижестепени судови утврдили да је тужилац власник спорне непокретности чију предају тражи, те да по основу Закона о основама својинскоправних односа ужива правну заштиту. Према изнетом, у конкретном случају нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити за разматрањем правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, нити за новим тумачењем права у контексту на који ревидент указује.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у ставу првом изреке овог решења, налазећи да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као посебној.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 ... 18/20) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 485. Закона о парничном поступку ревизија није дозвољена у привредним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 100.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу поднео 24.09.2010. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке је 100.000,00 динара (вредност спора коју је тужилацзначио), што на дан подношења тужбе износи 947,31 евро. Тај износ је испод законом прописаног цензуса за дозвољеност ревизије у привредном спору, па из тог разлога изјављена ревизија није дозвољена.

Применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је донео одлуку као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић